

anseer jeg det for nødvendigt, da den ogsaa er bragt herind, nærmere at behøve den. Hvad angaaer Begjæringen om at faae en offentlig Understøttelse i Anledning af de tabte Godsfer, da skal jeg aldeles ikke indlade mig derpaa; den ligger jo paa en vis Maade udenfor Sagen, da der ikke er stillet noget Forslag derom, men der kun er Spørgsmaal om den Paagjældendes Stilling og Behandling som Militair. Han havde før Krigen flere Gange søgt civilt Levebrød, og hans Ansøgning havde været støttet paa en længere Tjenestetid og er anbefalet i Henhold hertil og en formodet Svaghed. Under selve Krigsbegivenhederne blev der, for at skaffe Rytteriet en hurtigere Forfremmelse og yngre Kræfter i Spidsen, Spørgsmaal, om hvilke Officerer det efter de paagjældende Myndigheders Mening vilde være rigtigst at afskedige, og den Paagjældende blev da betegnet som en Mand i en saadan Stilling, at han dels havde ønsket at træde over i et civilt Levebrød, og dels ikke gav Forhaabning om Dytighed i en høiere Stilling. — Derefter blev det, ikke paalagt ham, men anbefalet ham, at søge sin Afsked som en Mand, der efter den Tid, hvori han havde tjent kunde vente at faae en god Befordring i Civilretaten, og det blev tillige ved Siden deraf meddeelt ham, at han ikke kunde vente Forfremmelse i Militairretaten af de Grunde, her er sagt; Grundene, hvorpaa denne Opfattelse var støttet, meddeltes naturligvis ikke. Efterat den Paagjældende havde faaet denne Meddelelse, ansaae han sig for brøstholden og henvendte sig til Krigsministeriet for at faae Opreisning. Dette Ministerium stod dengang i Begreb med at instituere en Commission, til hvis nærmere Undersøgelse og Erklæring alle den Slags Sager bleve overgivne, og saasnart den var traadt i Virksomhed, blev ogsaa denne Mands Sag som en af de første overgivet til dens Bedømmelse. Da den i længere Tid havde bestaaet sig med denne Sag, kom den til den Erkendelse, at den Paagjældende dog maatte være stillet til Forfremmelse, og saaledes blev Sagen med disse Oplysninger overgivet til den Krigsminister, som afløste mig, og den Bedkommende vedblev at tjene. Han er imid-

lertid i de følgende Aar, til Trods for den Erklæring, jeg saaledes havde skaffet tilveie igjennem den dertil berettigede Commission, ikke blevet forfremmet. Jeg anfører ikke dette som nogen Klage imod den paagjældende Krigsminister, men jeg gjør kun opmærksom paa, at der imellem denne Erklæring fra Commissionens Side og den Paagjældendes Afsked ligger henimod 2 Aar. Han søgte senere sin Afsked, fordi han selv ønskede den, men i disse mellem-liggende Aar, hvori der utvivlsomt maae have fundet Forfremmelse Sted i Cavalleriet, er han ikke blevet forfremmet. Dette er Sagens sande Sammenhæng; Manden har selv foranlediget, at man antog, at han ansaae sig bedre stillet til at faae et Embede i Civilretaten end i Militairretaten — han har, saavidt jeg troer, 2 Gange ansøgt Civil Embede — men under Krigen troede han sig mere opfordret til at blive i Militairretaten. Den Erkendelse, der blev afgivet af den af mig nævnte Commission, faldt ud til hans Fordeel, uden at den senere er kommen ham tilgode. Hvorfor dette ikke er skeet, kan jeg ikke vide; men det stod naturligvis ikke til mig at gjøre Noget i saa Henseende; der kan kun skee Indstilling til Forfremmelse i Gage ved Besættelse af de Poster, som ere vacante, og naar der fra den Tid af, da denne Erklæring kom frem og kunde komme til allerhøieste Kundskab, ikke fandt nogen Vacance Sted i den Tid, hvori jeg havde Indflydelse paa Forfremmelse i Hæren, saa kunde den Paagjældende heller ikke gjøre noget Krav derpaa.

C. C. Møller: Blandt de Anbefalinger, som foreligge trykte for os og som jeg med den ærede Formands Tilladelse skal henlægge i Læsesalen, er der ogsaa givet en Attest fra Regimentscommandeur Pfaff, i hvis Regiment den her omhandlede Mand har været ansat, og hvori der bevidnes, at han altid har udført de Forretninger, der have været ham overdragne, med Skjønnsomhed, Nøiagtighed og god Conduite, og den Commission, som den ærede Rigsdagsmand omtalte, har ogsaa givet den Erklæring, at der ikke kan være Noget til Hindring for, at Premierlieuten. v. Juel udnævnes til Ritmester med den ham reserverede Anciennitet.